

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4601-00298

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 4. juni 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 389 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 389 (alm. del)

Ø. Åbølling Vandværk sendte den 14. december 2009 en klage over tilladelse til udførelse af boring dateret d.10. juni 2008 samt klage over tilladelse til indvinding af grundvand, fornyelse af 100.000 m³ /år dateret den 28. oktober 2009 for boring DGU nr. 149.583. Først den 25. februar 2013 modtager Ø. Åbølling Vandværk et brev fra Natur og Miljøklagenævnet, hvori man beklager forsinkelsen men man venter at kunne afgive svar i løbet af 2013. Altså 4 år efter klagens start. Sagen har været under behandling i 4 år, hvor både landmand og vandværket ikke har fået en afgørelse i en sag, som burde være afsluttet for længst for alle parter. Vil ministeren i den forbindelse forholde sig til

følgende:

1. Finder ministeren det acceptabelt, at der fra henvendelsens start i 2009 går over 3 år, før der kan komme et svar og afgørelse i denne sag?
2. Hvad gør ministeren for at lette den administrative byrde, som Natur og Miljøklagenævnet er under, så sager kan blive hurtigere behandlet?
3. Hvor længe kan man forvente, at det tager en klagesag at blive behandlet?
4. Hvad er ministerens holdning til, at Tønder kommune har givet tilladelse til, at en landmand kan pumpe ned til 200 m dybde på et vandindvindingsområde, hvilket kan resultere i brunt vand til borgerne?
5. Har Tønder kommune ret til at give landmanden den tilladelse uden at inddrage berørte parter først?

Svar

Jeg bemærker, at spørgsmålene er stillet til en konkret, verserende sag for Natur- og Miljøklagenævnet, hvorfor jeg som minister ikke kan udtale mig om sagens nærmere indhold og eventuelle udfald, da dette alene afgøres af Natur- og Miljøklagenævnet.

Jeg har forelagt spørgsmålene for Natur- og Miljøklagenævnet og Naturstyrelsen, som oplyser følgende, hvilket jeg henholder mig til:

”Natur og Miljøklagenævnet kan oplyse, at nævnet har indført procedurer, der betyder at sagens parter altid oplyses om den normale sagsbehandlingstid i nævnet, og at målsætningen er at denne for alle sager oprettet efter 1. januar 2011

er højst 1 år. Hvis den normale sagsbehandlingstid ikke kan overholdes orienterer nævnet automatisk sagens parter.

For så vidt den nævnte sag kan oplyses, at klager Øster Åbølling Vandværk blev orienteret om sagens oprettelse mv. i begyndelsen af 2010. Nævnet beklager, at der ikke undervejs i sagsforløbet blev givet klager orientering om, at sagsbehandlingen trak ud, således at der gik 2 år og 9 måneder før dette skete.

Baggrunden for den lange sagsbehandlingstid er, at der gennem længere tid har været et stort antal sager til behandling i nævnet. Natur- og Miljøklagenævnet overtog pr. 1. januar 2011 ca. 2500 verserende sager fra de to tidligere nævn (Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet), herunder klagesagen fra Tønder Kommune. Mål for afviklingen af disse sager fremgår af nævnets Resultatkontrakt 2013-2015. Det fremgår heraf, at nævnet skal have afsluttet disse sager senest ved udgangen af 2013. Natur- og Miljøklagenævnet foretager en løbende prioritering af sagerne og arbejder på fortsat effektivisering af sagsbehandlingen. Ved udgangen af 2012 verserede der 340 uafsluttede klagesager i nævnet, som er oprettet før 1. januar 2011.

Natur- og Miljøklagenævnet har, som en del af arbejdet med opnåelsen af kortere sagsbehandlingstider, bl.a. indført ændrede sagsgange for nye sager med præcise mål for sagsbehandlingstiden. Sagsbehandlingstiden i den enkelte sag afhænger af forskellige forhold (sagens kompleksitet, antallet af parter mm) og kan derfor variere meget fra sag til sag. Det er målsætningen, at alle nye sager oprettet efter 1. januar 2011 afgøres senest 1 år efter sagen er oprettet i nævnet. Herved opnås hurtigst muligt effektiviseringsgevinster til gavn for samtlige verserende klagesager.

I forhold til de generelle regler om indvindingstilladelser kan Naturstyrelsen oplyse, at kommunalbestyrelsen, som den ansvarlige myndighed på vandforsyningsområdet, skal sørge for vand med den rette drikkevandskvalitet til sine borgere. Det fremgår af vandforsyningsloven, at grundvand og overfladevand ikke må indvindes uden tilladelse, og det er således kommunalbestyrelsen, der er den kompetente myndighed på området, da det er denne, som meddeler tilladelser til indvinding af grundvand og tilladelser til etablering af vandindvindingsanlæg (boringer).

Kommunalbestyrelsen skal i sin administration af reglerne også følge bekendtgørelse 1451 om vandindvinding og vandforsyning, der fastsætter nærmere regler for kommunens behandling af de ovennævnte tilladelser. Det fremgår bl.a. af bekendtgørelsen, at en endelig tilladelse til vandindvinding og etablering af indvindingsanlæg skal indeholde en vurdering af indvindingens påvirkning af omgivelserne og en stillingtagen til følgerne af denne påvirkning. Det fremgår endvidere, at kommunalbestyrelsen - inden der meddeles tilladelse, ud over nødvendig partshøring - også skal foretage offentlig annoncering, hvis indvindingen skønnes at indvirke væsentligt på forholdende på andre ejendomme eller rejser problemer for et større antal personer. Det er dermed kommunalbestyrelsens opgave at foretage dette skøn og afgøre, hvilke parter som skal høres i en konkret sag.”